

teristisk Billede af hele det System, vi har levet under i en hel Aarrække. Dette System har baade administrativt og økonomisk haft til Devise: Lad rulle! Den Syndflod af Udgifter, der er udtrykt i de mange Tal, som Lovforslaget indeholder, er til Dels afholdt, og det vil derfor være ret overflødigt at komme ind paa Enkeltheder i dem. Det er jo ogsaa saa her i Landstinget, at der meget sjældent sker Ændringer i Tillægsbevillingslovsforslaget. Man vil maaske fra de Partiers Side, der tidligere har haft Ledelsen, skyde sig ind under, at disse Udgifter er sanktionerede af Rigsdagen, men dette holder dog kun for en meget ringe Del Stik. Der er en Mængde Udgifter, som udelukkende staar for Regeringens Regning, og en Mængde andre, der vel har faaet Rigsdagens Sanktion, men er foranledigede af Regeringen, og som har været foreslaaede paa en saadan Maade, at Rigsdagens Medlemmer har været tvungne til at gaa frivillig med. Og det hjælper ikke, at Medlemmer af det radikale Parti og dette Partis forhenværende Ministre ved overlegne og nedsættende Bemærkninger til Medlemmer af andre Partier vil søge at komme bort fra Ansvar. Vi har vistnok i store Kredse i Landet følt, at efter Valget den 26. April er der ligesom kommet en anden Aand ind, end der herskede før. Det har givet sig Udslag paa mangfoldige Maader. Jeg vil haabe, at en af Frugterne af denne Aand maa blive, at det maa lykkes det nye Ministerium at føre en anden Økonomi — paa forsvarlig Maade — i det kommende Aar, saa at vi ikke skal se Pengene øst ud paa en saa letsindig Maade, som det er sket hidtil.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale dette Forslag til hurtigt og velvillig Fremme.

Brandes: Saa sent som i Aar er sikkert intet Tillægsbevillingslovsforslag nogen Sinds blevet vedtaget af den høje Rigsdag. Den 21. Juni skriver vi i Dag, og det er endda vel ikke Meningen, at Lovforslaget skal gennemføres ved alle tre Behandlinger i Dag. Jeg skulde i øvrigt ikke modsætte mig det, og den højtærede Finansminister vilde maaske foretrække dette, thi jeg kan ikke tænke mig andet end, at han maa være meget ivrig for at faa Lovforslaget vedtaget hurtigt, da Tiden er saa langt fremrykket. Hvis det overhovedet skal blive muligt at faa et Statsregnskab færdigt til Rigsdagens Sammentræden i Oktober Maaned, vil det stærkeste Pres maatte lægges paa Administrationen for at faa Arbejdet gjort, saa

meget mere som dette Tillægsbevillingslovsforslag er rigt paa Bevillinger, har Tusinder af Ændringer til de forskellige Konti paa Finansloven.

Den højtærede Finansminister har baade her og i Folketinget udtrykt et Haab om, at nu skulde man være borte fra den Tid, da Finansloven snarere var et Tillæg til Tillægsbevillingsloven end omvendt, og har ogsaa erkendt, at man havde gjort et Forsøg paa at komme bort fra denne Tilstand, idet den Finanslov, som er vedtaget for 1920—21, ikke mere er en Normallov, men skal svare saa vidt muligt til de virkelige Indtægter og Udgifter i Finansaaret. Men jeg tror ganske sikkert, den højtærede Finansminister vil berede sig en Skuffelse, naar han vil mene, at han vil kunne komme igennem med en Tillægsbevillingslov for indeværende Finansaar, som ikke i høj Grad vil ligne de tidligere og den, som vi i Dag behandler. Det er ikke en Bebrejdelse, jeg derigennem vil rette mod den højtærede Finansminister, men det ligger i de nuværende Forhold. Idet de sønderjydske Landsdele nu inddrages under Danmark, er det ganske nødvendigt, at der kommer en Række af Bevillinger, som maa indføres paa Tillægsbevillingsloven. Og disse vil jo være Millionbevillinger. Den højtærede Finansminister har nævnt forskellige som f. Eks. Valutaordningen, Laanekassen for Sønderjylland o. s. v., som medfører Millionudgifter. Disse Millionudgifter maa opføres paa Tillægsbevillingslovsforslaget. Jeg har tilladt mig en Gang i Folketinget at nævne, at jeg vilde anse det for praktisk, at man ikke for indeværende Finansaar nøjedes med en Tillægsbevillingslov, som altsaa vilde blive vedtaget en Gang næste Foraar, men at man, hvor det gælder disse meget store Bevillinger, som er af den dybeste Interesse for Sønderjylland, kom til en Række af Tillægsbevillingslove, efterhaanden som man kunde øverse Forholdene og kunde faa Forslagene færdige. Jeg ved ikke, om den højtærede Finansminister kan gaa ind paa denne Tanke; det vilde rimeligvis være praktisk at følge denne Vej.

Imidlertid er det jo saaledes, at ingen kan i Øjeblikket kræve nogen Opgørelse af den højtærede Finansminister over, hvorledes det indeværende Finansaar vil stille sig. Den højtærede Finansminister har ogsaa ganske afvist Muligheden for at komme med saadanne Oplysninger. Deri giver jeg ham ganske Ret, det kan man ikke gøre. Paa den anden Side underer det mig ikke, at den højtærede Finansminister ser meget